

Romeo och Julia på Kulturhuset Stadsteatern i Sthlm

– Familjen Capulet ser vi som mer familjeorienterad, Montague som mer rörig och kaotisk. / Linus Tunström, regissör

Jessica Liedberg, Gizem Erdogan och Åke Lundqvist. Foto: Petra Hellberg

Efter att ha provat lite olika tankar om en uppsättning på Kulturhuset Stadsteatern i Stockholm, blev Linus Tunström tillfrågad om han ville göra *Romeo och Julia*. Även om han gjort två Shakespearepjäser på ganska kort tid - *Hamlet* och *Kung Lear* på Uppsala stadsteater - så tyckte han att just *Romeo och Julia* är en pjäs han ville göra någon gång i livet. Premiären 18 november och spelas till och med 11 mars 2017.

Gizem Erdogan och Daniel Nyström. Foto: Petra Hellberg

– När vi i våras spelade *Fanny och Alexander* på en stor teaterfestival i Bogota i Colombia, satt jag och funderade på min personliga ingång till *Romeo och Julia*. När jag läste pjäsen i 20-årsåldern minns jag att jag tänkte mycket på *tiden* i den, tiden som tickar och räknar ner.

– Nu tänkte jag också på den franska filmen *Irreversible* (2002) som väckte uppståndelse när den kom. Den handlar om en parrelation som går sönder, och den är berättad baklänges. Den börjar med slutscenen, och långsamt förstår man vad det är som har gått förlorat. Brutalt och mer och mer smärtsamt när vi kommer längre och längre in i det oskyldiga. Historien är intelligent berättad med en urban storstadskänsla, och något av *den* kvalitén ville jag ha med i min uppsättning av *Romeo och Julia*.

– Jag talade också mycket med min dramaturg Armin Kerber, som kom med olika tankar kring familjestrukturer, där man inte behöver försöka läsa in några invandrare mot nationa-

lister, judar mot palestinier osv. Sådant kan lätt bli lite påklistrat. Vi försöker i stället se vad det finns för familjestrukturer i pjäsen: familjen Capulet ser vi som mer familjeorienterad, Montague som mer rörig och kaotisk. Sådant hade vi med oss in redan när vi började arbeta. Och en känsla av en retro-futuristisk ljudvärld från en film från 80-talet.

Jessica Liedberg och Anders Johannisson. Foto: Petra Hellberg

Hela ensemblen i Linus Tunströms uppsättning av *Romeo och Julia*. Foto: Petra Hellberg

LINUS TUNSTRÖM VILLE ATT HANS uppsättning skulle beröra utan att man för den skull "översätter" och förflyttar den i tid.

– Jag ville behålla att det är en saga, en myt, men ändå placera den i en modern värld med vissa öppningar mot ett brutalt förflutet. Idag har vi ju inte ett feodalsamhälle, och vi pratade om hur man idag kan få med den där gamla konflikten. Då fick jag en annan populärkulturell referens: *The Purge*, en amerikansk skräckfilmsserie som har väckt stort uppseende. Den utspelar sig i ett framtida USA där de nya makthavarna "The New Founding Fathers" har instiftat en speciell dag en gång om året, när alla får döda varandra utan påföljd. Dagen kallas just *The Purge* (reningen).

– Premissen i filmen är att sådana vi egentligen är, och att vi måste få utlopp

Gizem Erdogan och Daniel Nyström. Foto: Petra Hellberg

för det för att kunna leva fredligt resten av året. Annars hade vi haft ett samhälle som hade gått under av brottslighet. En väldigt obehaglig bild av civilisationen, baserad på ett slags uråldrigt våld.

– Allt det där fanns med som en tanke i den meningslösa striden mellan Romeo och Julias två familjer, som kanske på ytan står för olika värderingar. Man skulle kunna se dem som amerikanska västkustliberaler mot de riktigt konservativa. Men det är inget som jag vill skriva folk på näsan med stora bokstäver, utan snarare sådant som har inspirerat mig till att arbeta med pjäsen.

I UPPSÄTTNINGEN AV ROMEO OCH JULIA leker Linus Tunström med tiden, och vi får då och då tidsangivelser. Hela sista akten spelas utan text, och där får vi verkligen tänka själva.

– Är det en riktig eller en falsk försoning mellan familjerna? Det sägs inte i pjäsen, och i klassiska uppsättningar har det gjorts på olika sätt. I den värld vi lever i idag är det svårt att säga om det är optimistiskt eller pessimistiskt.

ELVA SKÅDESPELARE ÄR PÅ SCEN, och några roller är strukna, till exempel Apotekaren och en del andra småroller. Amman spelas av Åke Lundqvist och Romeos vän Benvolio av Alma Pöysti. Då och då får vi tidsangivelser, i form av projektioner på väggarna. Vi kan också se inslag av filmade partier. Ett sådant är när Benvolio pratar med den till Mantua landsförvisade Romeo.

– Ja, hur löser man sådant? Man har en scen som föreställer den värld som folk befinner sig i. Och så ska man plötsligt vara någon annanstans bortanför denna värld. Ska man stå på samma scen där man tidigare spelat massa andra scener? Det där är alltid ett problem. Nu kändes det naturligt att ha ett filmat inslag där, och vi fick på samma gång tillfälle att jobba med närbilder, som i sin tur ger möjlighet att använda ett annat språk och en annan känsla.

MITT UPPE I ALLT ELÄNDE BLIR DET både roligt och rörande: Benvolio och Romeo i känslofullt samtal, Amman, herr Capulet och andra rollfigurer spelar på ett sätt som man inte är van att se dem. Och en mycket speciell budbärare som ska leverera det viktiga brevet till Romeo.

Intervju: Roland Heiel

Anna Wallander och Jessica Liedberg. Foto: Petra Hellberg